

GATEJURISTEN

Vi gir gratis rettshjelp til folk med rusproblemer. Gatejuristens mål er at folk med rusproblemer skal oppleve respekt, rettferdighet og omsorg, på lik linje med alle andre.

Rett til midlertidig bolig	2
Rett til bistand til å skaffe varig bolig	3
Rett til helsehjelp	4
Rett til avrusning	6
Rett til LAR	8
Rett til helse- og omsorgstjenester i hjemmet	10
Rett til tannbehandling	12
Rett til informasjon og medvirkning	14
Rett til individuell plan	16
Irregulære personer	18

Rett til midlertidig bolig

Sosialtjenesten har plikt til å sørge for midlertidig husvære til deg, hvis du mangler tak over hodet, og ikke klarer å skaffe det selv. Sosialtjenesten har plikt til å tilby en plass på hybelhus eller lignende. Hvis sosialtjenesten ikke klarer dette, f.eks. fordi det er fullt, må sosialtjenesten skaffe annet midlertidig husvære, f.eks. hotell.

Midlertidig bolig skal skaffes den dagen du søker om det og du har krav på skriftlig vedtak. Et midlertidig boligtilbud skal til enhver tid gjelde minst et døgn framover. Egenbetaling er fastsatt i forskrift.

Oppholdskommunen har ansvaret

Sosialtjenesteloven fastslår at det er oppholdskommunen som har ansvaret for tjenester etter loven. Oppholdskommunen er den kommunen du faktisk bor eller oppholder deg i. Det er ikke lov til å legge vekt på hvor du er folkeregistrert når du søker om tjenester etter sosialtjenesteloven.

Oslo kommune har egne regler om hvilken bydel folk uten fast bosted ”tilhører”. Dette avgjøres etter fødselsdatoen din. Det at du ”tilhører” en bydel, betyr bare at det er denne bydelens sosialkontor som har ansvaret for å behandle din sak.

Klagerett

Du har rett til å klage over vedtak om avslag på midlertidig bolig, og du har rett på skriftlig vedtak. Helse- og Sosialombudet har utarbeidet en klagemal du kan bruke, se http://www.ombudet.no/documents/malnodhjelpklientbolig_001.doc eller kontakt Gatejuristen så hjelper vi deg.

Rett til bistand til å skaffe varig bolig

Du har rett til bistand med å skaffe varig bolig, hvis du ikke klarer det selv. Boligen skal være formålstjenlig, dvs. passe til ditt behov. Du har rett til en nøktern bolig, og du må betale for boligen selv.

Bistand fra sosialtjenesten kan bestå i økonomisk stønad, lån til depositum, sosialgaranti til private utleiere, kontakt med boligkontoret og bistand med å søke om kommunal bolig, mulighet til å se etter bolig på internett, følge på visninger, bistand til å søke om bostøtte og andre praktiske oppgaver.

Bistand med å bo

Det er ikke lov å avslå en søknad om varig bolig bare fordi du mangler boevne. Hvis sosialtjenesten mener at du mangler boevne, har du krav på botrening/boveiledning eller praktisk bistand/opplæring for at du skal klare å bo i en vanlig bolig på sikt. Du har plikt til å ta imot bistanden og samarbeide med sosialtjenesten, slik at du kan klare deg mest mulig selv.

Klagerett

Du har rett til å klage, dersom sosialtjenesten ikke bistår deg med å skaffe varig bolig og du ikke greier det selv. Kontakt Gatejuristen, så bistår vi deg i klageomgangen.

Mer informasjon

Se rundskriv I-1/93, I-1/94, U-5/2003 og H-2188.

Ta kontakt med ditt sosialkontor eller sosial vakttjeneste.

Rett til helsehjelp

Folk med rusproblemer har den samme rett til helsehjelp som alle andre. Retten omfatter bl.a. forebygging, undersøkelse og behandling. Den gjelder fysiske plager, psykiske plager og tverrfaglig spesialisert behandling for rusproblemer. Hovedregelen er at du bare har rett til helsehjelp hvis du bor eller har fast opphold i Norge.

Hvilken helsehjelp som skal ytes er ikke konkret beskrevet i helselovene, men må fastsettes individuelt ut fra dine behov. Retten til helsehjelp er sterkere jo mer alvorlig tilstanden din er og jo mer det haster med behandling.

Det er helsetjenesten som vurderer om du har rett til helsehjelp. Det vurderes både om du har behov for helsehjelp, hva slags helsehjelp du trenger, hvor mye helsehjelp som skal gis og når den må gis for å dekke behovet ditt. Selv om helsetjenesten kommer til at du ikke har rett til helsehjelp, vil det i mange tilfeller bli gitt et tilbud om helsehjelp ut over det du har rett til.

Øyeblikkelig helsehjelp

Du har rett til øyeblikkelig helsehjelp når det kan føre til alvorlig skade eller fare for liv og helse å utsette behandlingen. Retten inntreffer ved alvorlig og akutt behov for helsehjelp, f.eks. ved overdose. Du har rett til øyeblikkelig hjelp fra både kommunehelsetjenesten, spesialisthelsetjenesten og det enkelte helsepersonell. Alle som oppholder seg i landet (også personer med ulovlig opphold) har rett til øyeblikkelig helsehjelp.

Annen helsehjelp

Eksempler på kommunale helsetjenester er fastlege, hjemmesykepleie, feltpleie og LAR (i samarbeid med LAR-senteret). Helsehjelpen fra kommunen må ligge på et forsvarlig nivå, slik at den dekker dine behov. Det er i liten grad adgang til å legge vekt på kommunens

økonomi.

Eksempler på spesialisthelsetjenester er tverrfaglig spesialisert behandling for rusmiddelavhengighet, LAR (delvis) og avrusning. For å få helsetilstanden din vurdert av spesialisthelsetjenesten, trenger du vanligvis en henvisning fra fastlege eller sosialkontor. Du har rett til vurdering innen 30 dager. Du har også rett til fritt sykehusvalg, det vil si at du kan velge på hvilket sykehus behandlingen skal gis. Du har bare rett til spesialisthelsetjenester dersom din nytte av helsehjelpen står i rimelig forhold til kostnadene ved helsehjelpen. Dersom spesialisthelsetjenesten kommer fram til at du har rett til helsehjelp, fastsettes det en frist for når helsehjelpen senest skal påbegynnes.

Klagerett, rett til fornyet vurdering

Du har rett til å klage hvis du ikke får den helsehjelpen du mener at du har krav på. Du har også rett til fornyet vurdering av ditt behov for spesialisthelsetjenester, og må da ha ny henvisning fra fastlegen din.

Mer informasjon

Rundskriv IS-12/2004 og IS-1196 (pasientrettighetsloven), og IS-1182 (spesialisthelsetjenester). Spør også fastlegen.

Rett til avrusning

Avrusning er helsehjelp som gis av spesialisthelsetjenesten i en periode når en person trapper ned bruk av rusmidler. Formålet er å sikre en medisinsk forsvarlig avrusning og å forebygge og lindre abstinens.

Spesialisthelsetjenesten har ansvaret for tverrfaglig spesialisert behandling av rusmisbruk, herunder avrusning.

Hvem har rett til avrusning?

Retten til avrusning gjelder på lik linje med retten til annen helsehjelp fra spesialisthelsetjenesten. Om du har rett til avrusning eller ikke, er avhengig av dine behov og en kost-nytte vurdering av tiltakets forventede effekt. Pasienter som ønsker avrusning har ofte også andre sykdommer og lidelser som det må tas hensyn til, og det varierer derfor hvor alvorlig helsesituasjonen for den enkelte pasienten er.

Hvordan søke?

For å få helsetilstanden din vurdert av spesialisthelsetjenesten trenger du en henvisning fra lege eller fra sosialtjenesten. Enkelte helseforetak (f.eks. i Oslo) gir pasienten rett til å ta direkte kontakt for å få avrusning.

Det er helseforetaket som vurderer om du har rett til avrusning og behandling. Du har rett til å bli vurdert innen 30 virkedager. Retten til avrusning vurderes i forhold til alvorligheten av din tilstand, og nødvendigheten av en rask behandling.

Dette innebærer at spesialisthelsetjenesten prioriterer å gi avrusning til dem som har størst behov for dette først. Dersom helseforetaket kommer fram til at du har rett til avrusning, fastsettes det en individuell frist for når helsehjelpen senest skal starte.

Dersom du får avrusning fastsetter spesialisthelsetjenesten om dette

skal skje poliklinisk eller ved døgnbehandling på institusjon. Dette kan du ikke velge selv. Men du har rett til fritt sykehusvalg, det vil si at du kan velge ved hvilken institusjon behandling skal gis.

Avrusning som øyeblikkelig helsehjelp

Du har rett til øyeblikkelig avrusning når det er fare for alvorlig skade eller det vil være fare for liv og helse å utsette behandlingen. Det skal mye til for å få rett til avrusning som øyeblikkelig helsehjelp – dette må være påtrengende nødvendig.

Klagerett og fornyet vurdering

Du har rett til å klage dersom du ikke får avrusning som du mener at du har krav på. Du retter klagen til Helsetilsynet i fylket. Du har også rett til fornyet vurdering av ditt behov for spesialisthelsetjenester, men du må da ha ny henvisning fra lege eller sosialtjenesten. Dette gjelder bare en gang for samme tilstand.

Mer informasjon

Fastlegen, sosialkontoret, helseforetaket og Helsetilsynet i fylket kan gi informasjon.

Se også Ot.prp. nr. 53 (2006–2007).

Se www.rustiltak.no om institusjoner/sykehus.

Se www.frittsykehusvalg.no om ventetider.

Rett til LAR

LAR innebærer at du får legemidler som Subuxone, Subutex eller Metadon, som blokkerer suget etter heroin og andre opiater. Disse legemidlene har ingen effekt mot andre rusmidler. Medisiner er bare en del av LAR. R-en i LAR, rehabiliteringen, er den viktigste delen. R-en kan bestå av bolig, arbeid/utdanning og annen bistand, og ivaretas av kommunen (m.fl.) i samarbeid med deg. Det er du som bestemmer om du vil ta imot tilbud om LAR.

Hvem kan få LAR?

Du må i utgangspunktet ha fylt 25 år, ha et langvarig rusproblem og ha prøvd medikamentfri behandling. En individuell plan skal være lagd av deg og sosialtjenesten/ansvarsgruppen i samarbeid. Unntak fra dette kan gjøres i svært alvorlige tilfeller. Retningslinjene blir revidert i disse dager.

R-en i LAR – kommunens ansvar

For å få til en vellykket rehabilitering, er det nødvendig at de grunnleggende sidene av livet som bolig, penger til å leve av, arbeid/utdanning/aktivitet på dagtid og fritidstilbud er på plass. Kommunen/ansvarsgruppen har ansvar for å bistå med dette i samarbeid med deg.

Søknad om LAR

Både sosialtjenesten og fastlegen kan henvise deg til LAR. Inntak skjer ved et LAR-senter. Søknaden må blant annet inneholde:

- Utfylt søknadsskjema (som er lagd av LAR Øst)
- Medisinsk vurdering (uttalelse fra fastlege)
- Sosialfaglig vurdering (sosialrapport)
- Individuell plan (se side 14)

Ansvarsgruppe

Ansvarsgruppen din består vanligvis av fastlegen, saksbehandler på sosialkontoret, en person fra LAR-senteret og andre du eventuelt ønsker å ha med. Ansvarsgruppen er med under hele prosessen, og skal følge opp alle deler av LAR-arbeidet. Ansvarsgruppen skal legge forholdene til rette, slik at tjenestene passer til ditt behov og følge opp individuell plan. Hvem som sitter i ansvarsgruppen din vil kunne endre seg over tid.

Avslag på LAR og klagerett

Du har klagerett ved avslag. Hvis du får avslag på LAR, men har rett til nødvendig helsehjelp (se side 2), skal du få et annet tverrfaglig spesialisert behandlingstilbud i stedet. Klagen sendes den som har gitt avslaget, og dersom dette ikke fører frem kan klagen sendes Helsetilsynet i fylket. Kontakt Gatejuristen, så hjelper vi deg med dette.

Noen konsekvenser av LAR

Du må regne med å miste førerkortet for ca. 6 måneder ved oppstart, og det kan være vanskelig å ta med medisinene utenlands. Du må levere urinprøver ofte. Bivirkninger som vannansamlinger og depresjoner er vanlige, og kvinner blir lettere gravide, fordi menstruasjonen kommer tilbake.

Mer informasjon

Både saksbehandlere i kommunen, fastlegen og spesialisthelsetjenesten skal kunne gi deg mer informasjon om LAR. Informasjonshefter kan fås hos flere av disse. Reglene og retningslinjene om LAR vil trolig bli endret i 2009 – se www.gatejuristen.no for oppdatert informasjon.

Rett til helse- og omsorgstjenester i hjemmet

Folk med rusproblemer har samme rett til helse- og omsorgstjenester i hjemmet som andre. De mest vanlige helse- og omsorgstjenestene som kan gis i hjemmet er hjemmesykepleie, praktisk bistand og opplæring i dagliglivets gjøremål og bistand fra støttekontakt.

Hjemmesykepleie

Hjemmesykepleie kan gis til bl.a. sårstell, bistand med medisiner, personlig hygiene og støttesamtaler. Vilkårene for å få hjemmesykepleie er at du har rett til nødvendig helsehjelp (se side 2) og at du har behov for hjemmesykepleie.

Praktisk bistand, opplæring og støttekontakt

Du har rett til de tjenestene du trenger for å klare dagliglivets gjøremål. Dette betyr at du har rett til praktisk bistand til det du ikke klarer på egenhånd, enten dette skyldes fysiske problemer, psykiske lidelser eller andre årsaker. Du kan f.eks. få hjelp til matlaging, handling, personlig hygiene og hjelp til renhold av klær og bolig. Annen bistand kan også gis, f.eks. hjelp med papirarbeid, personlig økonomi eller noen til å følge deg til offentlige kontorer dersom du har vanskeligheter med å møte til avtaler.

Det kan gis opplæring i stedet for eller i tillegg til ren bistand, slik at du kan klare deg selv etter hvert. Dette kalles ofte boveiledning. Du kan også få tilsyn, slik at noen kommer innom eller ringer deg til faste tider for å se til at alt er i orden med deg, hvis du trenger det.

Støttekontakt kan du ha rett til hvis du trenger noen til å følge deg til ulike aktivitetstilbud. Dette skal bidra til en meningsfull fritid og sosial kontakt med andre.

Tjenestene skal ligge på et forsvarlig nivå

Det er ingen klare regler for hva du har rett til og hvor mye, men helse- og omsorgstjenestene skal ligge på et forsvarlig nivå i forhold

til dine behov. Det er ikke anledning til å ta hensyn til kommunens økonomi når det avgjøres hva som er et forsvarlig tjenestetilbud.

Oppholdskommunen har ansvaret

Du har rett til helse- og omsorgstjenester fra den kommunen der du oppholder deg. Det har ingen betydning hvor du har bodd før eller hvor du er folkeregistrert. Du har for eksempel rett til tjenester i Oslo, selv om du er her midlertidig.

Klagerett

Dersom du ikke er fornøyd med vedtaket kan du klage. Når det gjelder klage på avslag på hjemmesykepleie, må du først sende en klage til kommunen. Får du ikke medhold, klager du deretter til Helsetilsynet i fylket. Også når det gjelder praktisk bistand og støttekontakt sender du klagen til kommunen, som vil sende klagen videre til fylkesmannen hvis ikke vedtaket blir endret. Klagefristen er tre uker fra vedtaket kom frem til deg.

Mer informasjon

Rundskriv I-1/93, I-1/94, I-43/99, I-46/97, I-6/2006, I-13/97 og U-7/2003. Sosialkontoret (NAV-kontoret), bestillerkontoret, pleie- og omsorgstjenesten og fastlegen skal kunne gi deg mer informasjon.

Rett til tannbehandling

Mange med rusproblemer trenger tannbehandling, men har ikke råd til å betale for dette selv. Det er flere muligheter for å få gratis/støtte til/billig tannhelsehjelp.

Økonomisk sosialstønad til tannbehandling

Dersom vilkårene for økonomisk sosialstønad er oppfylt, har du rett til støtte til tannbehandling fra sosialkontoret. Dette er en del av de nødvendige utgiftene til livsopphold. Støtten skal komme i tillegg til de faste månedlige satsene for livsopphold. Du har rett til å få dekket nødvendig og faglig forsvarlig tannbehandling, men ikke behandling som er spesielt dyr. Hvis de fleste tennene dine fortsatt er i orden, er det ikke faglig forsvarlig å trekke tennene og sette inn protese (gebiss). Ren kosmetisk behandling får du ikke støtte til. Du må søke om støtte til livsopphold på vanlig måte, og presisere at det også søkes om ekstra støtte til tannbehandling. Sosialkontoret vurderer hvor mye penger du kan få til tannbehandlingen.

For enkelte tannplager kan man også få dekket utgiftene ved refusjon fra NAV. Hva dette innebærer framgår av forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos tannlege for sykdom. § 1 i forskriften lister opp en rekke sykdommer som kan gi grunnlag for å få dekket tannhelsetjenester, f.eks. infeksjonsforebyggende behandling (f.eks. ved HIV/AIDS og kreft), periodontitt, patologisk tap av tannsubstans, tannskade ved ulykke og manglende evne til egenomsorg ved varig sykdom eller varig nedsatt funksjonsevne. Det er ikke nødvendig å søke om godkjenning fra NAV før behandlingen påbegynnes. Det er tannlegen som vurderer om pasientens tannproblemer omfattes av folketrygdlovens stønadsbestemmelser.

Annen gratis/billig tannbehandling

Det er en rekke ulike særordninger som kan gi rett til gratis tannbehandling. Som en tommelfingerregel gjelder det å passe på å få gratis tannbehandling mens man mottar annen behandling.

Særordninger gjelder blant annet for personer som:

- Har vedtak fra bydelen om hjemmesykepleie eller støttekontakt, boveiledning eller annen praktisk bistand i dagliglivet (vedtak på mer enn 3 måneder)
- Er i/har søkt om LAR
- Er/skal inn i institusjon (opphold i mer enn 3 måneder)
- Er/skal inn i fengsel (akutt tannbehandling til alle og mer forsvarlig behandling ved opphold over 3 måneder)
- Er 18, 19 eller 20 år (lav pris ut det året man fyller 20)
- Har tannskader som skyldes vold (voldsoffererstatning)

Klagerett

Ta kontakt med Gatejuristen da det er mange ulike klageinstanser.

Mer informasjon

Ta kontakt med sosialkontoret, lavterskeltilbudene, NAV eller Gatejuristen for mer informasjon.

Rett til informasjon og medvirkning

For å kunne samtykke til at helsehjelp gis og for at du skal kunne medvirke, trenger du informasjon. Du har derfor rett til å få nødvendig informasjon om helsetilstanden din og innholdet i helsehjelpen, både om diagnose, prognose og behandlingsmuligheter.

Du skal også få informasjon om risiko og bivirkninger ved både sykdommen/skaden, undersøkelsen og behandlingen. Informasjonen skal gis på en hensynsfull måte, og den skal tilpasses dine behov. Helsepersonellet må altså gi informasjonen slik at du kan forstå den. Vil du ikke ha informasjon om helsetilstanden din, så kan du som hovedregel nekte dette. Hvis du ønsker at pårørende skal bistå deg i forbindelse med helsehjelpen, så har også de rett til informasjon.

Du har også som hovedregel til innsyn i journalen din.

Samtykke til helsehjelp

Hovedregelen er at du selv velger om du ønsker å motta helsehjelp. Helsehjelp skal derfor i utgangspunktet ikke gis uten at du er enig i det. Du kan samtykke på flere måter, enten ved å si at du ønsker en behandling du får tilbud om, eller ved bare å godta den behandlingen helsepersonellet gir deg. Et samtykke er bare gyldig dersom du på forhånd har fått god nok informasjon om helsetilstanden din og innholdet i helsehjelpen. Du kan trekke tilbake et samtykke når du vil, også mens helsehjelpen gis.

Rett til medvirkning

Du har også rett til å få medvirke i prosessen rundt din egen behandling. Medvirkning og samarbeid mellom pasient og helsepersonell er viktig for at resultatet av behandlingen skal bli godt. Det er vanligvis du selv som bestemmer hvor mye du vil medvirke.

Du kan medvirke ved valg mellom de behandlingsalternativene som

finnes, f.eks. mellom Subuxone, Subutex og Metadon i LAR. Du kan ikke velge fritt, det er helsetjenesten som til slutt avgjør hvilket behandlingsalternativ du vil få. Helsetjenesten vil normalt anbefale den behandlingsmetoden som de mener passer dine behov best, men kan også velge den minst kostnadskrevede behandlingen når det er flere alternativer som dekker behovet ditt.

Klagerett

Ved brudd på disse rettighetene, må du be den som yter helsehjelpen eller dennes leder om å oppfylle rettighetene dine. En skriftlig anmodning må sendes innen 4 uker fra du fikk eller burde ha fått tilstrekkelig kunnskap til å fremme en anmodning. Fører ikke dette fram, kan du sende skriftlig klage til Helsetilsynet i fylket. Klagefristen er 3 uker fra du fikk beskjed om at din anmodning ikke ble fulgt opp/tatt til følge.

Mer informasjon

Rundskriv IS-12/2004 og IS-1196 (pasientrettighetsloven), og IS-1182 (spesialisthelsetjenester). Spør også fastlegen eller annet helsepersonell du er i kontakt med.

Rett til individuell plan

Hvis du trenger langvarige og koordinerte tjenester fra helse- og sosialtjenesten, har du rett til individuell plan. Retten til individuell plan går fram av helse- og sosiallovene og av en egen forskrift om individuell plan. Du kan også nekte å få en individuell plan, unntatt hvis du er under tvungent psykisk helsevern.

En individuell plan er din personlige plan. Planen skal inneholde dine mål og muligheter. Planen er et verktøy som du kan bruke for å få et bedre tjenestetilbud, slik at du kan nå målene dine. Siden den bare gjelder for deg, skal den ta utgangspunkt i hva du trenger og den situasjonen du er i.

Planen skal gi oversikt over hva du får av helse- og sosialtjenester, når tjenestene skal gis og hvordan tjenesteyterne skal samarbeide. Planen skal beskrive ansvaret til hver enkelt tjenesteyter, og skal hjelpe dem og ansvarsgruppen din til å arbeide mot dine mål. Planen skal oppdateres når det er behov for det. Kommunens helse- og sosialtjeneste og helseforetaket har plikt til å samarbeide med hverandre, og med f.eks. pårørende, fastlegen, skole, trygdeetaten og NAV.

Én plan og én kontaktperson

Du skal ikke behøve å forholde deg til mange planer og personer. Det skal bare lages én individuell plan som gjelder for deg. Det skal være én bestemt person som er din kontakt og som har hovedansvaret for å følge opp deg og din plan. Du kan velge denne kontaktpersonen selv.

Krev å få en plan!

Krev å få en individuell plan samtidig som du søker om helsetjenester eller sosiale tjenester. Du trenger ikke å søke skriftlig, men det kan være fornuftig å gjøre det. Behold en kopi av søknaden selv. Hvis du søker muntlig, skal den du snakker med skrive ned søknaden. Den personen du først tar kontakt med i kommunens helse- og

sosialtjeneste eller i helseforetaket skal sørge for at arbeidet med individuell plan settes i gang. Du får ikke rett til flere tjenester selv om du har en individuell plan, men du kan bruke planen for å nå fram med rettighetene dine. Hvis du ikke får de tjenestene du har behov for og rett til, blir det synlig når du har individuell plan. Tjenestene skal ligge på et forsvarlig nivå i forhold til de behovene du har.

Rett til å delta i planleggingen

Du har rett til å delta i arbeidet med planen, og fagfolkene i ansvarsgruppa di skal samarbeide med deg og legge til rette for at du kan få fram dine meninger. Det er du som best kjenner dine behov. Du har også rett til å ha med en person du har tillit til på alle møter.

Klagerett

Hvis du ikke får en individuell plan eller du ikke får delta i arbeidet med planen, kan du klage til Fylkesmannen eller til Helsetilsynet i fylket.

Mer informasjon

Både saksbehandlere i kommunen, fastlegen og spesialisthelsetjenesten skal kunne gi deg mer informasjon.

Irregulære personer

Selv uten lovlig opphold i Norge har du rett til å søke om matpenger og varme klær.

Ta kontakt med oss og vi hjelper deg å søke!

Ingen skal sulte eller fryse ihjel i Norge.

Dine rettigheter

Søke om matpenger fra ditt lokale sosialkontoret.

Søke om penger til varme klær.

Generell rådgivning.

Sosialkontorets ansvar

Sosialkontoret må behandle din søknad innen 48 timer.

Sosialtjenesten plikter å hjelpe mennesker i en nødsituasjon - også mennesker uten lovlig opphold.

Hva er Gatejuristen?

Gatejuristen er et alternativt rettshjelpiltak for folk med rusproblemer – som yter gratis juridisk rådgivning. Tiltaket er et lavterskeltilbud hvor det legges vekt på oppsøkende rettshjelp. Formålet er å bedre rettssikkerheten for klientgruppa. Dette gjøres ved å gi hjelp slik at den enkelte kan benytte seg av sine juridiske rettigheter.

All bistand fra Gatejuristen til den enkelte klient ytes gratis. Gatejuristen tar mål av seg til å yte bistand til klientgruppa innenfor alle rettsområder. Innenfor disse rammene legges det stor vekt på at den bistand som ytes skal være av god faglig kvalitet, at klientene skal behandles med respekt, og at de skal stimuleres til selv å bidra til løsningen av sine juridiske problemer.

Gatejuristen i Oslo, som eies av Kirkens Bymisjon Oslo, startet med første saksmottak 17. januar 2005. Gatejuristen består i dag av omkring 50 jurister, advokater og andre engasjerte som arbeider frivillig, samt 3 fast ansatte jurister.

Kontaktinformasjon

GATEJURISTEN

Vi tar imot nye saker:
Torsdag kl. 17.00–19.00 i Rådhusgata 9

Tlf. 22 42 55 97

Gatejuristen har fått midler fra Stiftelsen Helse og Rehabilitering til å lage denne brosjyren.

www.gatejuristen.no